

Konstruktáři P. E. Mercier a J. Lecame pracující u soukromé společnosti Loire-et-Olivier zahájili práce na těžkém denním a nočním stíhači. Dle zadání specifikací Armée de l'Air vznikl projekt LeO 50. Jelikož byla továrna zestátněna a zatížena do konce SNCASE, i doporučený projekt byl přeznačen na SE-100.

Netradičně tvarovaný stroj měl dřevěné křídlo, trup byl z ocelových trubek s duralovým potahem. Poháněly ho dva motory Gnome-Rhone 14N v krytech převzatých z bombardéru LeO 451. Podvozek se sestával z mohutné přední nohy a pomocných kol zatahovaných do spodních částí svislých ocasních ploch.

První prototyp vzletl 29. 3. 1939. Jeho výzbroj tvořily čtyři kanony v přídi a pohyblivý kanon ve hřbetním střelišti. Pro denní akce se počítalo s dvoučlennou a pro noční akce se tříčlennou osádkou. Výkony prototypu byly vynikající. 5. dubna 1940 však při přistání havaroval pro poruchu stavění pravé vrtule a byl zničen.

Připravovaný druhý prototyp měl mít větší rozměry, silnější výzbroj, šesti kanonů v přídi a po jednom kanonu v hřbetním a spodním střelišti. Nebyl dokončen, protože Němci obsadili Paříž. Díky tomu byla zástavěna i příprava sériové výroby v továrně Citroën. S jinými motory byly navrhovány varianty SE-101 a SE-102. Zůstaly jen v projektu.

Rozpětí: 15,70 m, délka: 11,80 m, max. rychlost: 580 km/h ve výšce 6500 m, dostup 10000 m, dolet 1300 km

The design works on the heavy day and night fighter had started by P. E. Mercier and J. Lecame working at that time at Loire-et-Olivier, private company. Project LeO 50 arose from Armée de l'Air specifications. Since the Loire-et-Olivier company had been nationalized and incorporated within SNCASE concern, so the finished project was redesignated to SE-100.

The unconventional aircraft had wooden wings and the fuselage was constructed from steel tubes with duralumin sheet covering. It was powered by two Gnome-Rhone 14N engines housed in cowlings originally from LeO 451. The undercarriage consisted of bulky front leg and two auxiliary wheels, which were retracted into the lower parts of vertical stabilizers.

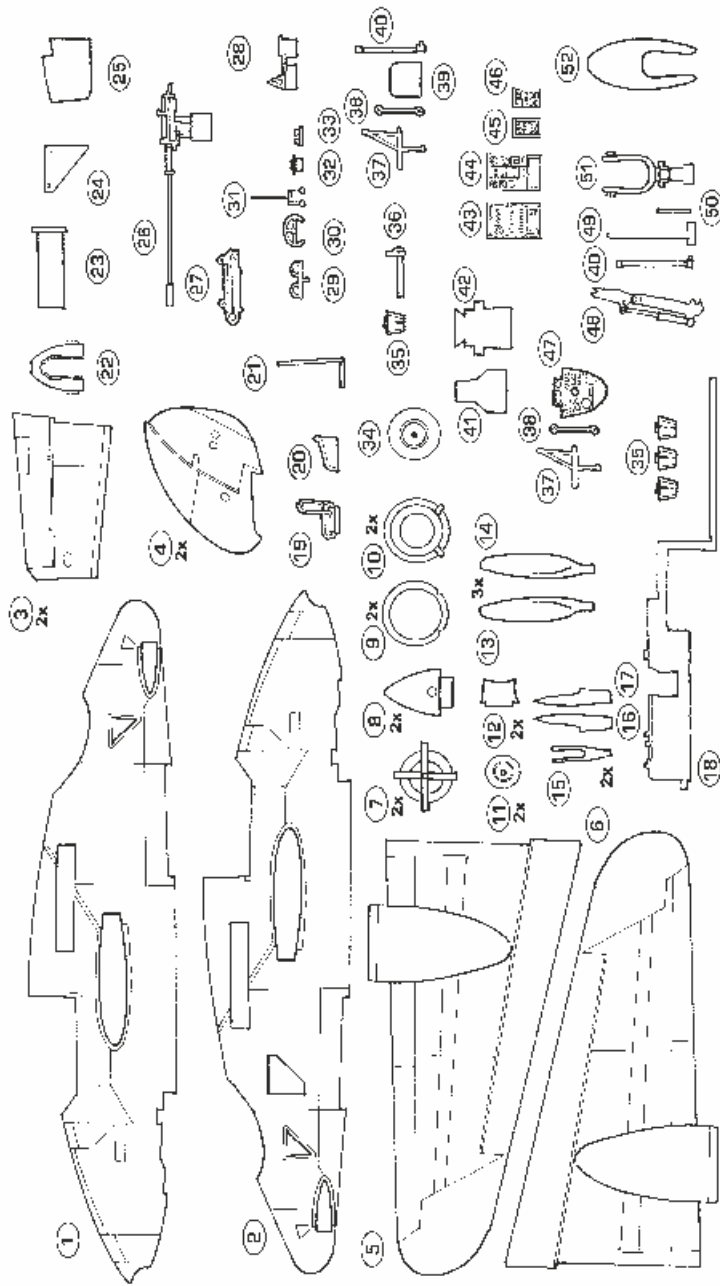
The first flight of the first prototype was on March 29, 1939. The aircraft armament consisted of four nose mounted fixed cannons and one flexible cannon in dorsal turret. The day fighter had to have two crew members and night fighter three. The prototype performances were excellent. Unfortunately on April 5, 1940 the prototype was destroyed during landing accident thanks to the malfunction of right propeller's pitch adjusting.

The second prepared prototype should have had bigger dimensions and heavier armament consisting of five fixed cannons in the nose and one flexible cannon in both dorsal and ventral turrets. It was never finished because the Germans occupied Paris. Further, thanks to this circumstance the prepared batch production in Citroën was canceled, too.

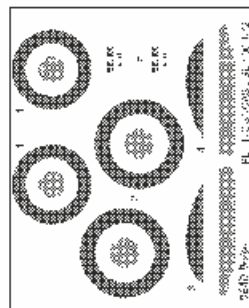
The versions SE-101 and SE-102 were planned to have different engines but they stayed in project stage only.

Wingspan: 15,70 m. Length: 11,80 m. Max. Speed: 580 km/h at 6500 m. Ceiling: 10000 m. Range: 1300 km

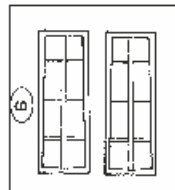
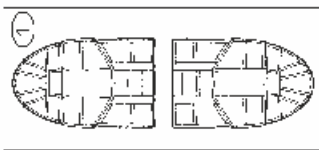
PARTS

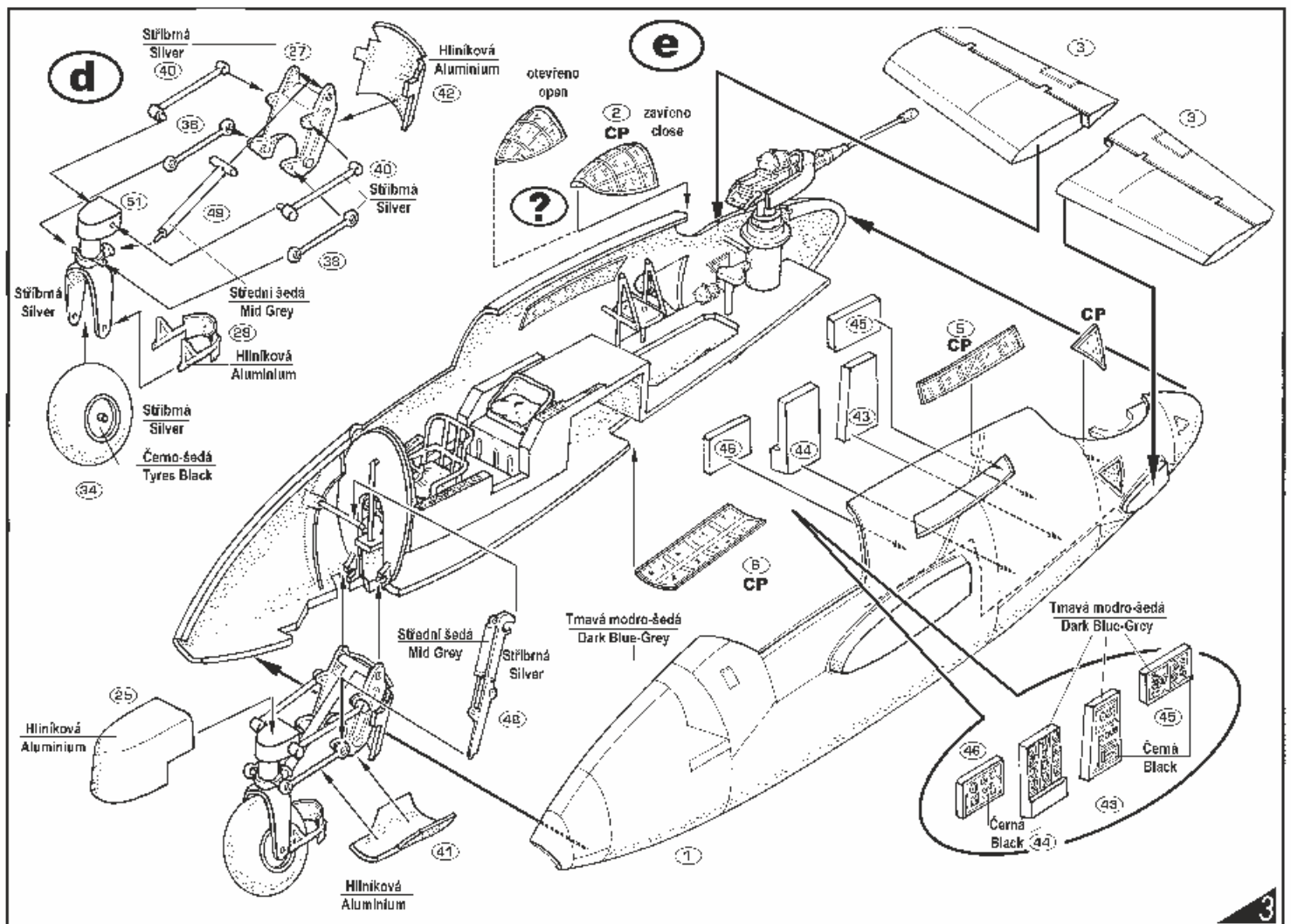
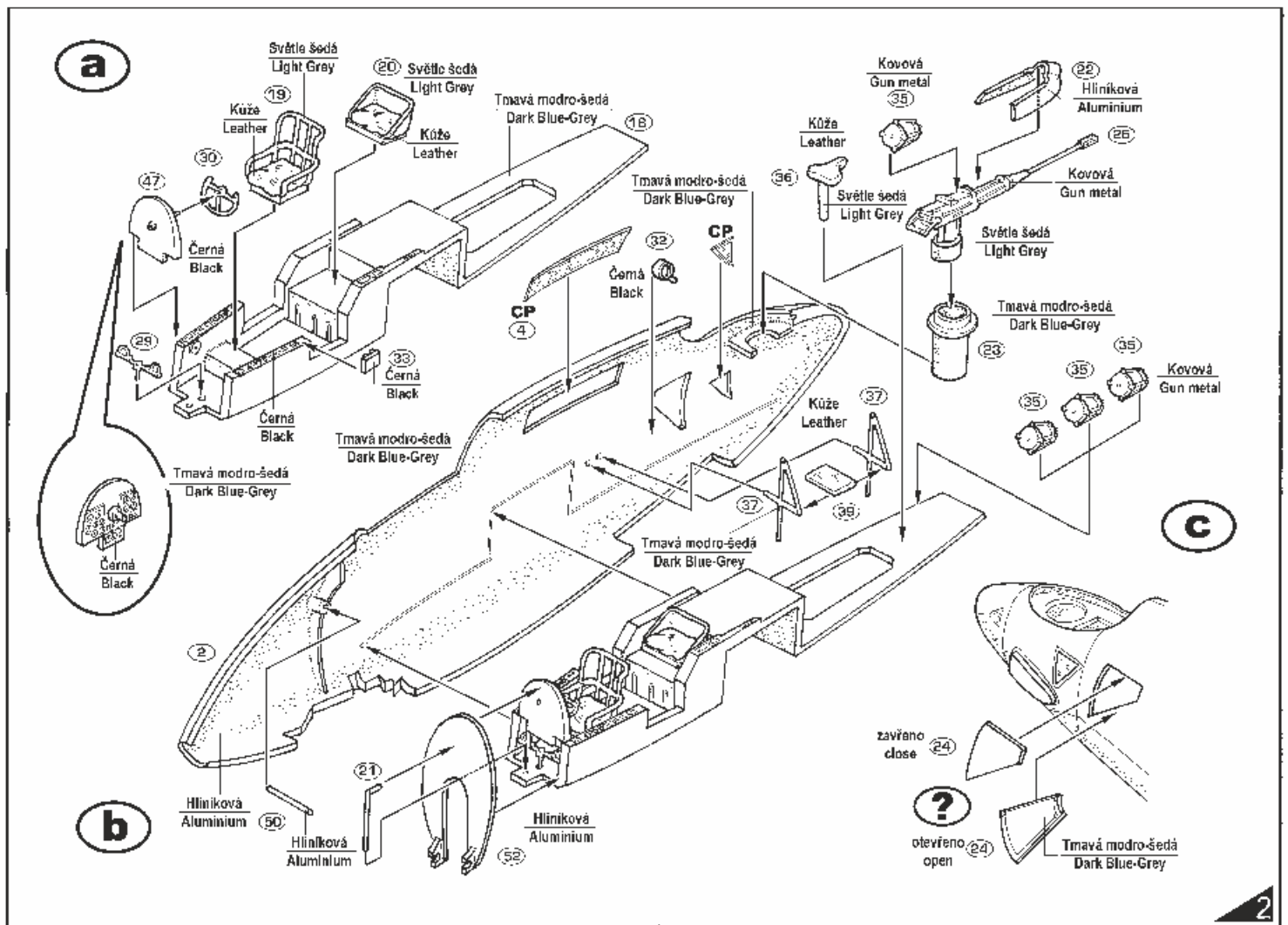

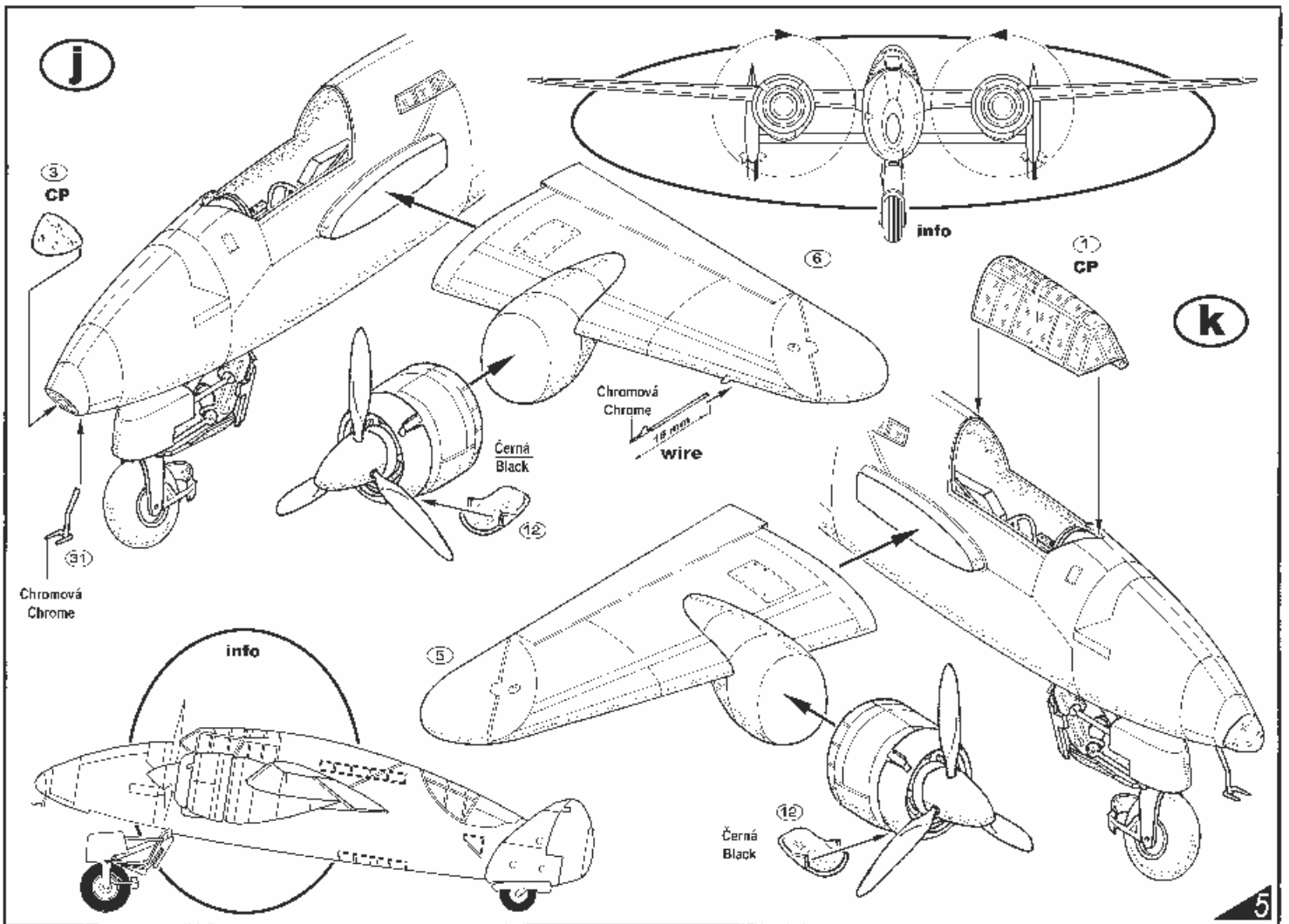
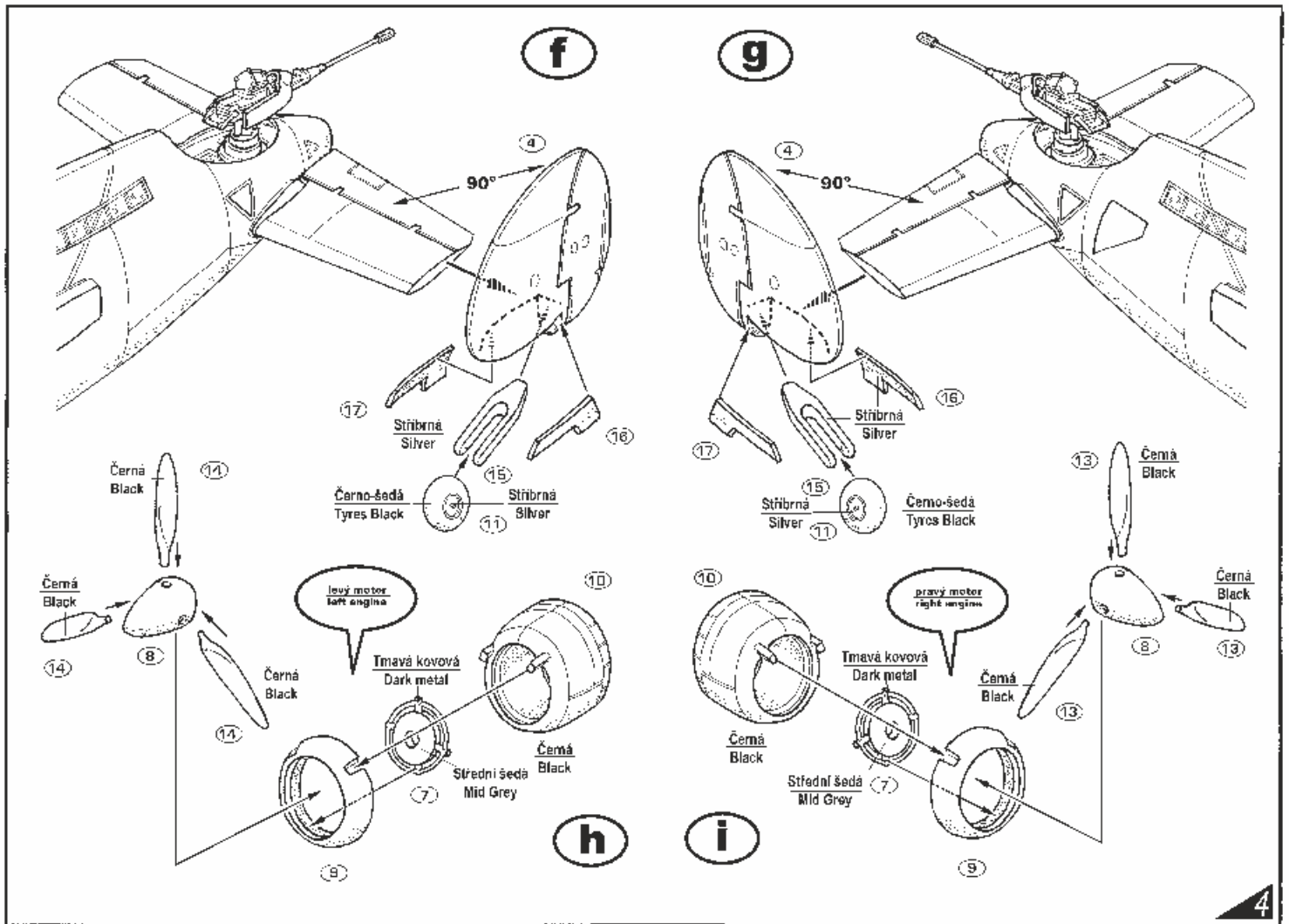
DECALS 1 - 5

CLEAR (CP)

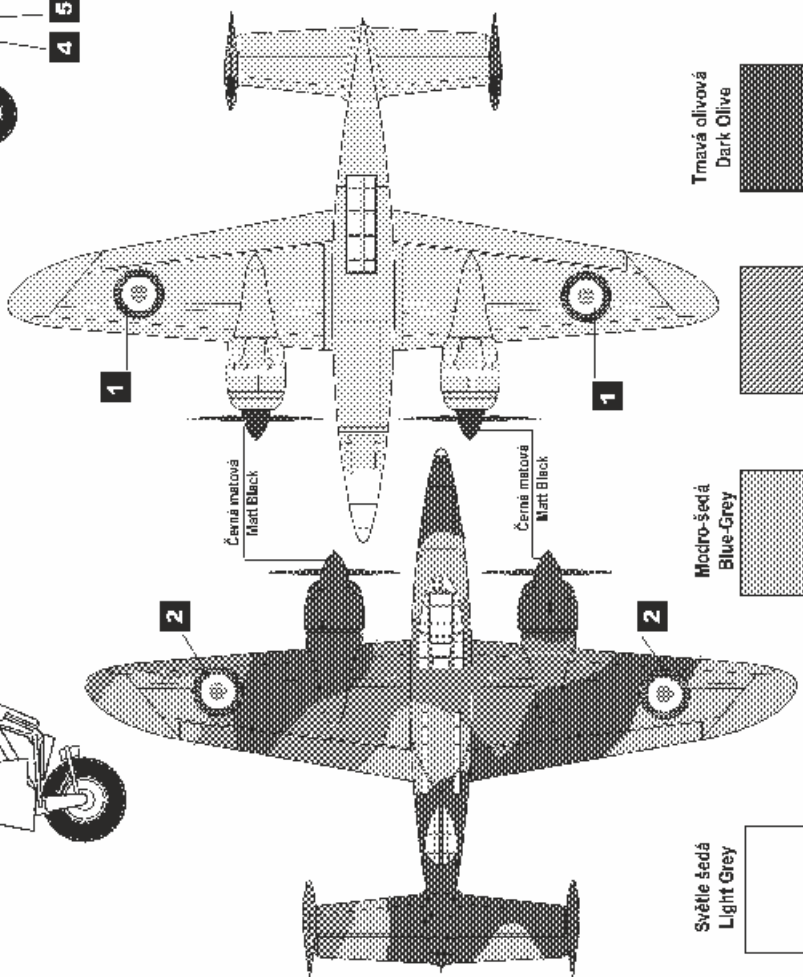
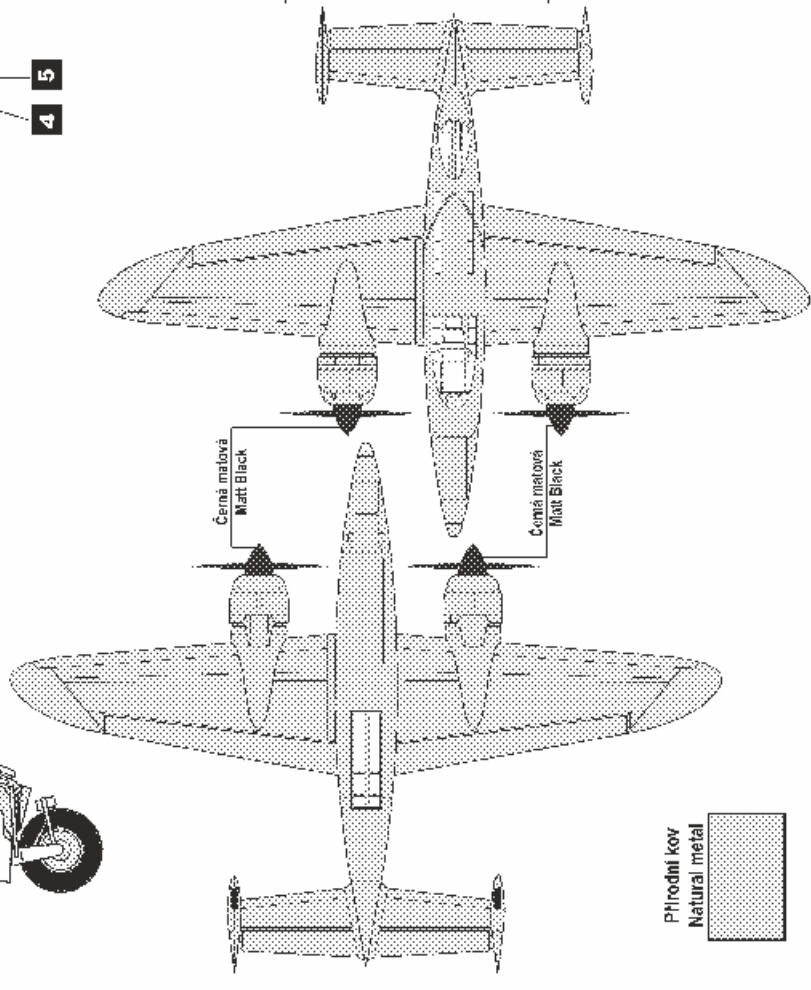
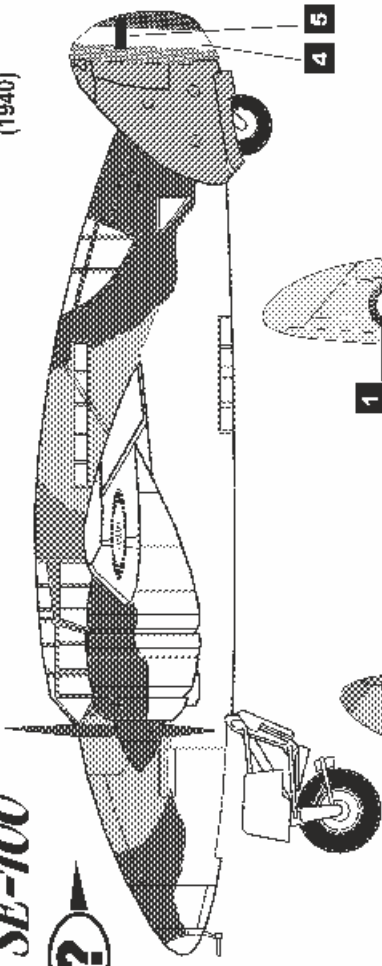
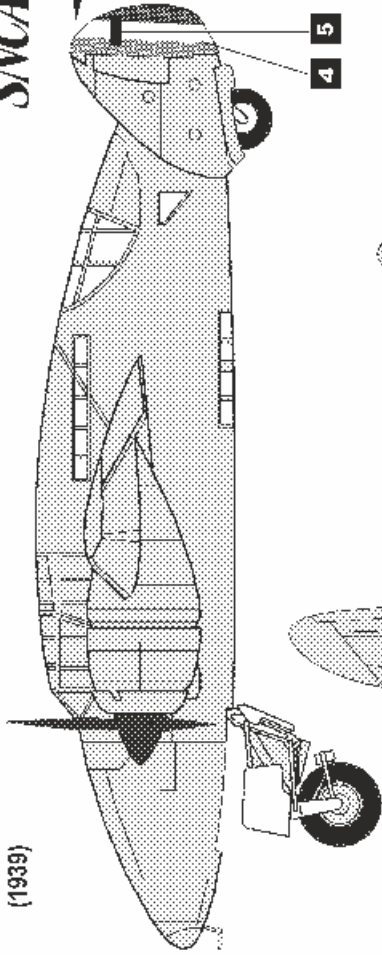

SNCASE SE-100

(1939)

(1940)

?

Přirodní kov
Natural metal

Světle šedá
Light Grey

Modro-šedá
Blue-Grey

Tmavá olivová
Dark Olive

Hnědá
Brown

